

W ŚRODĘ DNIA 16. GRUDNIA 1807.

Z Wiednia d. 9. Grudnia.

J. C. K. Mość raczył zastuzonego Hrabiego Jozefa Esterhazego de Galantha, C. K. aktualnego szambelana, tajnego i Węgierskiej Statthalteryi radcę, obergespana Zeuplinskiego kommitatu i dotychczasowego prezydenta kommissyi edukacyney w tymże kommitacie, mianować naytaskawiey referentem w Król. Węgierskiej nadwornej kancelaryi w Wiedniu.

Dotychczasowego Węgierskiego Statthalteryi Radcę i Dyrektora prowincjonalnego w Węgrzech kommissoryatu, Pawła Almasy de Zadany i Török St. Miklos, C. K. szambelana i tajnego radcę, strażnika koronnego i obergespana kommitatu Araderskiego, raczył J. C. K. Mość uwolnić naytaskawiey na jego proźbę od obowiązkow dyrektora kommissoryatu, i na dowod naytaskawszego wyontentowania z wielektnich jego dla kraju zasług zaszczycić orderem S. Szczepana; Dyrektorem zaś prowincjonalnego kommissoryatu mianował taskawie dotychczasowego Wicedyrektora Szczepana Vegh, kawalera, Król. Węgierskiej Statthalteryi radcę i obergespana kommitatu

Baraniarskiego, przez wzgląd na wielkie jego zastugi.

J. C. K. Mość raczył Franciszka Seymana, podpułkownika w regimencie kiryszerow Margrabi Somariwa, wynieść naytaskawiey, przez wzgląd na 35 letnie jego usługi Najjaśniejszemu domowi Cesarskiemu, do stanu szlachectwa z uwolnieniem od tazy.

Sędzia państwa Graner, P. Szanislai, okazał na dowo swoje przywiązanie do C. K. wojska, dostarczając [z własney ochoty i swoim kosztem dla wszystkich uczniow C. K. regimentu Szaraia nowe kaszkiety podług przepisow. Komenda widzi się bydź obowiązana donieść publiczności o tem patryotycznym czynie, i podziękować dawcy w imieniu całego regimentu za jego dar chwalebny.

Z Lizbony d. 4. Listopada.

Xże Regent i cała familia Królewska nie opuścily Lizbony, iak zagraniczne pisma rozglosily. Pochlebiamy sobie owszem, że nieporozumienie między naszym i Francuzkim dworem w debrym sposobie załatwione zostanie. Hrabia Lima, poseł Portugalski w Pa-

ryku, powrócił tu w II doi; lecz w krotce tam znowu wyjedzie i to w towarzystwie Margrabi Mariacra, nayznośniejszego na dworze męża, który, iak mówią, zaszczyt nadzwyczajnego posta.

Z Hamburga d. 20. Listopada.

Ciągle mamy tu wielki kwaterunek z dobrowolnych Hiszpanow. Naczelnny ich dowódzca, della Romana, iest szlachetny mąż posiadający wiele wiadomości. Dłgi dawna litteraturę i rozumie Niemieckie Xiążki. Nędza coraz bardziey powiększa się w ludnem naszym mieście i niedostatek zarobku każe się nader smutney obawiać zimy. Naczynniejsze urzadzienia nie potrafią zapobiedz zdroźnościom. W tych dniach schwytyany był w nie zamieszkanym ogrodzie chłtopiec na kradzieży. Głód mnie do tego przymusił, zawołał, od 4 dni nie mają moi rodzice kawatka chleba w domu!

Z Londynu d. 9. Listopada.

(Przez Paryż.)

Cała Europa iest teraz dla naszych okrętow zamknięta; dowiadujemy się bowiem, że Portugalia oświadczyła się przeciw nam, że to królestwo, chociażby nawet nie było przez woyska Francuzkie zajęte, nie da naszym okrętom przytułku. Zaden z naszych okrętow nie może udać się na Bałtyckie morze; porty Pruskie są dla nas zamknięte, a obawiając się co chwila zerwania pokoju z Roslyą, panuje pomiędzy naszymi żeglarzami boiaźń, która ich zamysły wstrzymuje i tyle ma wpływu na handel północny, iak gdybyśmy iuż w prawdziwey zostawali wojnie.

Zapas osadowych towarow i płodow naszych rękodziel tak iest wielki, iż czyni nas prawdziwie niespokojnymi. Powrot ogromnych magazynow z Portugalii i przybycie wielkiej floty z Indyow, zniżyło tak dalece cenę

towarow, iż obawiać się należy okropnego bankructwa.

Czasami, dla uspokojenia umyslow i zapobieżenia niebezpiecznem skutkom trwogi, która rozeszła się pomiędzy ludem, niektórzy spekulanci, z natchnienia zapewne rządu, rozpuszczają pogłoski o przybyciu gołców iuż z Roslyi, iuż Francyi, iuż od brzegow północy z propozycyami pokoju. Niektórzy mówią, iż pośrednictwo Roslyi, z którego rząd nasz nie chciał korzystać, iest nam na nowo ofiarowane; inni znowu, że go Austria czyni. Lecz w pośród tych pogłosek naywiększem dla nas iest nieszczęściem, że nie wiemy do kogo się udać o pokoy, który stał się dla nas koniecznie potrzebnym.

Z Anglii d. 12. Listopada.

(Przez Szwecyą.)

Oto iest osuwa umieszczonego w dworskiej gazecie pod d. 7 wypowiedzenia wojny Danił, Toskami, Siedmiowyspowey Rzplitey, Neapolowi i Raguzie:

W pałacu Królowey d. 4 Listopada 1807.

W obecności J. K. Mci na radzie. — Gdy Król Duński wydał wojnę J. K. Mci, iego poddanym i ludowi, i gdy usitowania J. K. Mci do odwołania tego wydania i do przywrocenia pokoju stały się bezskutecznymi, raczył przeto J. K. Mśc, za zgodą swey tajney rady, rozkazać i rozkazanie się ninieyszem, ażeby wydane były listy odwetu przeciw danym towarom i poddanym Króla Duńskiego, (wyiawszy te okręty, które otrzymały pozwolenie od J. K. Mci, lub uwolnione od embargo zostały, i potem do żadnego obcego portu nie zawinęły,) tak iż nie tylko floty i okręty J. K. Mci, ale wszystkie inne statki, które otrzymaia listy odwetu, zabierać mają okręty, statki i towary, które należą do Króla

Duńskiego i jego poddanych, lub mieszkających w jego krajach osób, i przed sąd admiralicyi J. K. Mci dla potępienia dostawiać. Na ten koniec jeneralny adwokat i adwokat admiralicyi podali J. Król. Mci plan do utworzenia komisji, który Jego Król. Mość przyjął, i rzezoną komisją upoważnił do wydawania powyższyh listów wszystkim poddanym lub innem osobom, które okażą do tego zdania, do zatrzymywania i zabierania wszystkich okrętów i towarów Króla Duńskiego i jego poddanych. Wspominiona komisya umieści w tych listach pełnomocnictwa i wyiątki, i kie do tych czas były używane. Jeneralny JKMc i adwokat z adwokatem admiralicyi podali niemniej JKMc plan do utworzenia komisji, która umocowaną będzie wydać do wszystkich sądów admiralicyi rozkazy, aby wszystkie zdobycze, okręty i towary, należące do Króla Duńskiego lub jego poddanych, stosownie do zwyczajów i ustaw (wyjąwszy powyżey wzmiankowane) za dobrą zdobycz uznaty i przysądziły, przy czem ma także rzezona komisya ułożyć projekt instrukcyi i Jego Królewskey Mci podać, iakie uzna za potrzebne, do przesłania do sądów zgraniczonych JKMc rządów i plantacyi, tudzież projekt instrukcyi dla okrętów, które w celu powyższym mają być miać.

Pod. Elden. Camden. Westmoreland. Winchelsea. Cathcart. Hawkesbury. Mulgraw. Sp. Perceval. Nat. Bond.

W pałacu Królowey d. 4 Listopada 1807.

W obecności JKMc i na radzie. — Gdy Francya zajęta gwałtownie niektóre kraie i porty we Włoszech i na śródziemnem i Adryatyckim morzu, dawne ich rządy obaliła i nowe zaprowadziła, które pod iey wpływem

wspierają ją w wykonaniu iey nieprzyjacielskich widoków przeciw własności, handlowi i żegludze poddanych JKMc, i gdy zasły różne czyny przeciwiające się słusznem prawom JKMc i interesom iego królestw, raczył przeto JKMość, za zgodą tayney swey rady, rozkazać i ninieyszem rozkazuie się, iż wydane bydź mają listy odwetu przeciw okrętom, towarom i mieszkańcom krajów i portów Toskańskich, królestwa Neapolitańskiego, portu i kraju Ragusańskiego, i tam wyspom, które nie dawno składały Rzeplą 7 niu wysp, iako też przeciw wszystkim portom śródziemnego i Adryatyckiego morza, które osadzone są wojskiem Francyi lub iey sprzymierzyńców, tak iż nietylko floty i okręty JKMc, ale nawet wszystkie inne okręty, opatrzone powyższemi listami odwetu, zabierać mają prawnie wszystkie statki i towary pomienionych krajow i portow, &c. (Tu następują przepisy iak w powyższym rozkazie i te same podpisy.)

Z Paryża d. 23. Listopada.

Wielki Xąż Roslyyski Konstanty spodziwany jest za nieaki czas w Paryżu.

Akademia Francuzka pracuje teraz śpieszno nad nowym słownikiem ięzyka Francuzkiego.

Cesarz darował pogorzalemu miastu Spa znaczne summy.

Podług listów z Madrytu przybył do tego miasta Szef szwadronu Carion-Nisas, bywszy trybun.

Uczta, którą senat da d. 25 dla Cesarskiej gwardyi b-dzie nader okazała. W ogrodzie iego Luxemburg zwanym będą nakryte stoły na 7000 osob.

Napisy na tryumfalney bramie przy rogatce Pantin zrobione przez 3cią klasę instytutu są następujące: Na zewnętrzney stronie: I. Cesarz wyraził: *Żołnierze! nie inaczej*

powrócicie do swych domow, iak przez tryumfalną bramę. 2. Jestem kontent z wielkiego woyska. Wewnątrz: 1. *Wiehce zwycięstwa należą się zwycięzcom.* 2. *Wasze orły nie dozwolą wydrzeć sobie zwycięstwa.* Na bokach: *Zołnierze! niechaj was wasi bracia uściskają; złoście laury wasze na łono waszych familij.* 2. *Zołnierze! mężstwo wasze upokorzyło nieprzyjaciół; wasza wytrwałość przewyciężyła zimno północy. Wieczne wam dzięki!* Na obu ostatnich końcach: *Powrot wielkiego woyska.* Wewnątrz: *Miasto Paryż zwyciężkiemu woysku.* Nad trofeami wyrażone są: Jena, Berlin, Eylau, Królowiec, Friedland, Gdańsk.

Mianowanie P. Duvals dyrektorem teatru Cesarzowej zatwierdził J. C. K. Mość.

D. 5 t. m. kommissarz policyi w Genui kazał w Veltri, o 4 mile od Genui, schwycić fałszerzow monety i Wiedeńskich bankocetow. Znaleziono bardzo wiele takowych papierow i potrzebnych do ich robienia narzędzi. Sześciu takowych fałszerzow przyprawdzonych zostało do Genueńskiego więzienia.

Na wezwanie ministra wewnętrznego zrobił P. Arnault, członek instytutu, tryumfalny hymn, który d. 25 t. m. będzie śpiewany. Muzykę dorobił do niego P. Mehul.

W. kanclerz legji honorowej pozwolił, z rozkazu Cesarza, P. Molien, ministrowi publicznego skarbu i Kommedantowi honorowej legji nosić Hollenderski order.

Pani Stael, corka Nekera, wstępuje w powtorne śluby małżeńskie.

Dywizyjni Jenerałowie Dulanloy, St. Cyr i Compau mianowanemi zostali wielkimi officerami legji honorowej.

Monitor przywodzi Cesarzski wyrok pod d. 15 t. m. przez który nadał Cesarz Radcom stanu Regnaud de St. Jean d'Angelly i La-

cuée tytuł ministrow stanu.

List z Brijony pod d. 14 donosi co następuje: "Przez listy prywatne z Hiszpanii dowiadujemy się, że Xżę Asturyi d. 5 z więzienia wypuszczony został. Wiadomość o tem pojednaniu się oycy z synem sprawiła w całej Hiszpanii najwyższą radość i lud Madrycki wyraził ją okrzykami Niech żyje Król!.

W piątek znajdowała się Cesarzowa Jind na reprezentacyi opery Trajana, gdzie najwyższemi radości okrzykami powitana była.

We środę przejechała się Królowa Westfalska z Wielkim Xciem Wiraburskim do Wersalu.

Wielki Koniuszy C ulincourt wyjechał jako ambassador do Petersburga.

D. 15 t. m. umarł w Nancie Dyrektor celny i bywszy członek konwencyi, P. Wilers, w 60 roku życia.

W przeszłym miesiącu widziano, iak nasze pisna donoszą, w okolicy Angers przelatujących wiele obcych ptakow, które przeraźliwie krzyczały. D. 28 strzelec w Langeron postrzelił jednego z tych obcych gości w skrzydło i po długiej obronie zabił. Ważył 17 funtow, miał na głowie z czerwonych piotwieńców, długą szyję i dziób, czarne 15 calow długie nogi, u każdej 3 szpony, krótki ogon, pióra różney barwy, a najwięcey szare, końce skrzydeł czarne, mięso czerwone i twarde. Długość jego od dzioba aż do szponow wynosiła 4 stopy i 10 calow. Od znaniomych u nas wielkich ptakow różni się dziobem, wielkością, barwą nóg i pierzem.

Zyjący tu Anglik Douglas, bardzo zręczny mechaik, który od kilku lat przeszło 30 departamentow w machiny do przedzenia opatrzył, wynalazł także teraz machinę do poddźrygania sukna, która równiey i przedczy niżeli ręce ludzkie poddźryga sukno.

Radca stanu, Baron Voght, z Hamburga, który w wielu miastach i okolicach przyłożył się do ulepszenia losu ubogich, odwiedza teraz wszystkie w Paryżu ustanowienia dla ubogich, i spodziewać się potrzeba, że wielka jego w tej mierze wiadomość i doświadczenie nie będą i tu bezużytecznemi.

Dnia 24. Listopada.

Wczoraj o godzinie 4 po południu przybyła do Paryża mała dywizya strzelców gwardyi Cesarskiej pod dowództwem kapitana wyborowych żandarmów.

Monitor ogłosił wczoraj odpowiedź na oświadczenie Króla Angielskiego względem wyprawy do Kopenhagi.

Piszą z Sables pod d. 18, że nasi matkowie przyprowadzili tam statek, który nieprzyjaciel prowadził i przymuszony był opuścić. Zabrani na nim jeńcy odesłanemi zostali do przeznaczonego dla nich miejsca. W tamtejszym porcie nie znajduje się teraz jak kilka statków.

Królowa Westfalska odwiedziła d. 21 mennicę medalów; przypatrywała się z największą uwagą najdrobniejszym urządzeniom tego ustanowienia. Gdy weszła do presserui, widziała jak wybijano medal, rzeźby P. Andrieu, wystawiający z iedney strony miłość wieńczącą kwiatem Hymena, a na drugiej stronie napis opiewający iey odwiedzinę. Jak tylko wybity został, Królowa Jmć rozdała go z uprzejmością pomiędzy otaczające ją osoby.

Kolegium wybiorcze departamentu Sekwany pod prezydencją Kardynała Dubelloy, arcybiskupa Paryzkiego, wybrało kandydatami do senatu P. Berthereau, prezydenta sądu pierwszey instancyi w departamencie Sekwany i P. Pastoreta, iednego z administratorów szpitalow.

Doktor Gall znajduje tu wiele przeciwników, i dziennik Paryzki nie przestaje przywozić przeciw niemu uszczypliwych pism. I tak, iak tylko P. Mercier na przekór Doktoru Gall odezwał się, że zacność człowieka znajduje się w nosach (list jego umieściliśmy w przeszłej gazecie), powstałi inni przeciwnicy, zaprzeczając twierdzeniu ubu tych mędracow. Jeden z nich ogłosił list, w którym utrzymuje, iż z nosa należy poznawć człowieka. Oto niektóre z niego wyjątki:

"Doktorze Gall, zabawiaj się Twoją czaską, a Ty Panie Mercier nogami! Czaska i nogi mają okazać cnoty i występki, przymioty i błędy, dobre i złe skłonności człowieka. Lecz zastanowicie się nad nosem, w nim ma rozum siedliśko. Ileż miałbym wam do powiedzenia o wszczątku nosa, o iego zagięciu, grzbiecie, bekach, ogromie, o dwóch kościach, które iego składają sklepienie, o 4 iego muskułach, nie wspominając o muskułkach, z których składają się dziurki, &c. &c. Widzicie więc, że znam rzecz moją, i że mogę iak inni zamilczec resztę, byłem wam dać poznać moy zamiar. . . . Tak jest, Moi Uczniowie, po noście poznacie dobrze ludzi; za nos, zastanowiwszy się nad nim, potraficie dobrze ludzi prowadzić. Coż znaczą wszystkie czaski Galla w porownaniu nosa, który natura w środku twarzy człowieka osadziła iak my osadzamy dzwony w środku parafii? Wszystkie zwierzęta mają czaski i nogi; lecz Mei Gallu i Mercier, człowiek ma tylko nos wypukły i wspaniały; małpy nawet mają tylko dziurki w nosie. Mniemacież, że nos służy tylko do zażywania tabaczkki, zawalania chułki? Służy także do oddychania. . . . Zadzwię was, Moi Uczniowie, gdy wam odkryję wszystkie tajemnice nosa, owe zadziwiające domysły, które o tej piękney części

ciała ludzkiego czynić można, gdy wam powiem, iż z nosa poznać można wszystkie występki i błędy wszystkich ludzi, ponieważ nie potrafią nosa ukryć. . . . Jak tylko upatrzę miejsce, wydam zaraz prospekt, i nie obawiam się ani systematu o nogach, ani o czasce. Nogi P. Merciera utkną, a czaska P. Galla zniknie przed moim nosem. Cały Paryż nauczyć się może w przeciągu 6 tygodni poznawania nosa. Nadaremnie będą ci Jchmoście popisywać się z swemi naukami, my nos obu przezwycięży.,

Wypis z listu iednego Miffyonarza z Chin:

"W Pekinie nie ma więcej miffyona rzow, ani Chrześcian; ciągle mają na nich pilne oko i nie pozwalają im najmniejszey wolności; spodziewać się iednak trzeba, że wytrwałość, którą wierni tey stolicy w cierpieniach swoich roku przeszłego okazali; że ich postanowienie wytrzymać raczey naysroźsze męki, niżeli zdradzić swoje sumnienie; że tortury, więzienie, wygnanie i niewola, które już niektórzy za wiarę ponieśli i jeszcze ponieść mogą; spodziewać się, mówię, trzeba, że wierność wspaniałych tych wyznawców ściągnie na kościół łaski, których w krótcie kosztować będziemy owocow. Miffyonarz, który wygnany został do Tartaryi, jest tam wolniejszy i lepiej traktowany, niżeli był w stolicy. Spodziewa się, iż Cesarz pozwoli mu się niebawnie połączyć z swemi spółbraćią. Prześladowanie, które czyniono w Pekinie, obawiać się kazało, aby nie było na prowincye rozciągne; lecz szczęściem nie przyszło do tego. Wszytko kończy się na niektórych rozkazach, które ogłoszono, ale do skutku nie przywiedziono, wyjąwszy może ieden, który nakazuje dawać baczność, aby nowi miffyonarze do kraiu nie przybywali. Miffyonarz

Włoski, który zaaresztowany w lecie 1805 i do więzienia do Kantonu zaprowadzony został, ieszcze tam siedzi. Wyrok Cesarza skazał go na 3 letnie więzienie. Przez czas nieiaki bardzo był źle traktowany. Dozorca więzienia w celu wydarcia pieniędzy obciążał go łańdanami na ręce i nogi, a na noc przykuwał do wysokiey kraty, tak iż musiał całe noce stoiaćy przepędzać. Znaleziono przecie sposob trafienia do dozorca, i za pewną kwotę pieniędzy osłodzony los iego został. M,żna do niego pisać i odbierać listy. Dowiedzieliśmy się niedawno, iż miał w towarzyltwie 3 Mandarynow, z których rozmowy dosyć był kontent; ale dwoch zostało już straconych, a trzeci obawiając się podobnegoż losu, sam się obwiecił. Koadiutor Pekinski znajduje się zawsze w Makao, oczekując pomysłney pory, żeby się mógł udać na miejsce swego powołania. W tey niepewności i z boiaźni, żeby biskupstwo Pekinckie nie zawakowało, i że w tym miejscu nie było żadnego prałata, skłonił się ieden z współbraci naszych Portugalczykow przyjąć tę godność, chociaż był mianowany biskupem Nankinu, lecz niepodobna, żeby teraz odwiedzać uogł swoią owczarnią. Był konsekrowany w mieściacu Sierpniu. Oczekujemy posłańcow od miffyonarzew niektórych prowincyy, lecz nie przybędą na czas, zebym W Panu mógł donieść o szczegółach i skutkach prac naszych.,

Z Wenecyi d. 19 Listopada.

D. 16 nadbiegł tu z Medyolanu goniec z nader przyjemnem doniesieniem, że Niyiaśniejszy Cesarz i Król Napoleon miały nasze między 24 i 28 obecnością swoią zaszczyci. Nasz podesła rozkazał pożądaną tę nowinę natychmiast oznaymić.

Na wielkim teatrze della Fuice nie grają już więcej aktorowie, ponieważ czynią w

na nim przygotowania na wielki bal. P. Selwe-
strini przedsięwzięcie w czasie bytności tu
Monarchy powietrzną podróż; balon jego ma
56 stop średnicy. Brama tryumfalna nad wiel-
kim kanałem przy placu Corpus Domini,
przez którą wiedzie tu Cesarz od Fusina przez
Laguny, godną jest zastanowienia. J. C. K.
Mość wyśiedzie do Królewskiego pałacu, i
przypatrywać się będzie wyśiegiom gondolów
z pałacu Balbi, który nad samem stoi kanałem.

Sławny Poeta Hrabia Fantoni umarł nie
daleko Maffa Carara. Pozostałe jego wiersze
mają klasyczny szacunek.

Z Berlina d. 21. Listopada.

Ustąpił przez Króla Pruskiego Króło-
wi Saskiemu Kotbuski powiat, leżący w niż-
szej Luzacyi, miał jeszcze z powodu niedo-
płaconych do kontrybucyi 16,000 talarów,
Francuzkie woyska na ekzekucyi. Szlachetny
Monarcha Saski zaręczył za tę kontrybucyą i
woyska Francuzkie natychmiast ustąpiły.

Królowa Pruska pisać miała do Cesarzo-
wey Francuzkiej, prosząc iey o wstawienie
się do wysokiego małżonka, żeby woyska
Francuzkie ustąpiły z Berlina, aby tu mogła
nadhodzący odbyć poług.

Listy z Szląska spodziewać się każą, iż
woyska Francuzkie wkrótce tę prowincyą o-
puszczą. Brat naszego Króla, Xzę Wilhelm
iadaący do Paryża, ma mieć ważne zlecenia.

Imperator Rosyjski zapewnił Następcę
tronu Duńskiego, iż całego swiego wpływu
użyje, aby nakłonił Angielskie ministerium do
powrocenia Duńskiej floty. Monarcha ten pra-
wie jeszcze zawsze nad przywróceniem po-
wszechnego pokoju. Oby jego zamysły szczę-
śliwie poszły! Ludzkość mu będzie wdzię-
czna.

Z Kopenhagi d. 22 Listopada.

W roku 1785 otrzymał Następcę tronu

w podarunku od Króla Angielskiego fregatę.
Gdy niedawno zabrana cała wojenna flota
Duńska i morskie arsenały wypróżnione zo-
stały, zostawili niezdoby samą tę fregatę w
porcie, zniszczywszy jednak iey porządki.
Za powrotem do Kopenhagi znalazł Królewicz
przykrą tylko pamięć w zostawionej tey fre-
gacie dawnej przyjaźni z Anglią, i oraz
stusznym uniosł się gniewem, że pod pozorem
przyjaźni zagrabiono iego flotę. Postanowił
przeto, aby ta fregata podzieliła los z flotą.
Została na ten koniec 16 Angielskimi jeńca-
mi osadzona, w potrzebną żywność opatrzo-
na i na wpół przez Anglików zepsutemi po-
rządkami za paszportem do Anglii odesłana.

Z Medyolanu d. 23. Listopada.

Onegdaj po południu wypogodziło się
niebo, na którym nie widzieliśmy od kilku
dni słońca, i bardzo wiele ludzi używało
przechadzki, gdy nagle dał się słyszeć huk
dział, i nie za długo przybył Cesarz w dwóch
powozach pod nie wielką zastoną. Przyjazd
iego był niespodziewany, gdyż dopiero za
kilka dni był oczekiwany. W wieczor całe
miasto było pięknie oświecone niżeli w inne
czasy, i dany był Faierwerk. Wczoray
przed południem pojechał Cesarz konno do
katedralnego kościoła, gdzie słuchał mszy na
wystawionym dla siebie tronie i *Te Deum*
laudamus. Na wniysciu do kościoła był J.
C. K. Mość przez arcybiskupa i innych bisku-
pow królestwa powitany i pod baldachinem
na tron zaprowadzony, i na powrot odpro-
wadzony. W wieczor zaszczycił obecnością
swoją teatr della Scala. Słychać, iż J. C. K.
Mość rocznicę koronacyi (d. 2 Grudnia) ob-
chodzić będzie w Wenecyi. Wczoray po po-
łudniu wyjechał Monarcha w towarzystwie
Wicekróla i Wielkiego Xcia Bergskiego zo-
baczyć nakazane roboty, dążące do upiększenia

nia miasta Medyolanu. Te składają się w rozprzestrzenieniu Corso i Forum. Cirku nad którym już dwa lata pracują, jeszcze nie był widział; pochwalił go jednak, równiejak tryumfalną bramę, którą na wstępie do gościnnca Simplen stawiają.

Z Genui d. 12 Listopada.

Dey Algierski rozpoczął znowu nieprzyjacielskie kroki przeciw Francji. Oznajmiony tu został list Francuzkiego konsula w Almeida, w którym donosi, że od 9. t. m. krąży przed jednym z Hiszpańskich portów Algierska eskadra z 10 okrętów złożona, która na rozkaz zabierać Francuzkie okręty, z których już 3 zabrała. Dwa inne Algierskie okręty wyszły w tymże celu na morze. Genuenskie, Włoskie, Weneckie, Neapolitańskie i inne zostające pod protekcją Francuzką okręty, nie są także od Algierczyków poważane.

Kapitan okrętowy Paganetto, wyraża w tutejsza gazeta, który chciał ślad do Neapolu popłynąć, natrafił w drodze na tak wiele Angielskich korsarzów, iż przymuszony był uciec do Papieżkiego portu Anzo. W czasie tego tam bawienia wyprzedli na ląd Anglicy, przemogli słabą załogę zamku, zagwoździli drzwi, i chcieli także uderzyć na stojące w porcie 30 statków; leczwszy śtek ich lud wziął się do obrony i odpędził Anglików na ich okręty.

Z Neapolu d. 7 Listopada.

D. 3 zawinął tu na pociechę tych, którzy lubią stokfisz, Amerykański okręt z Nowego Jorku z ładunkiem stokfiszu. Na wysokości Algieru został ten okręt przez tamtejszego korsarza zabrany. Algierczyk wziął z niego 3 Amerykanów i osadził go 9ciu swoimi lu-

dzmi, pomiędzy którymi znajdował się 10 letni chłopiec; ci mieli rozkaz zaprowadzić tę zdobycz do Algieru, a on sam popłynął na dalsze krążenie. Lecz nazajutrz kapitan skruszywszy kadyń, uderzył z swojemi ludźmi na Barbareskow, wrzucił 4 w morze, a resztę, którzy profili o łaskę, dał łódź i co kolwiek żywności, i chłopca przy sobie zatrzymawszy, przybył szczęśliwie do tutejszego portu.

Z Frankfortu d. 29. Listopada.

Wielki Xzę Wirzburski przybył tu dziś rano jadąc z Paryża, i zabawiwszy z godzinę, udał się w dalszą podróż do Wirzburga.

Część Bawarskiego wojska, która wyszła do Xięstwa Bareitskiego, rozłożyła się w okolicach E-langen.

Rozchodzi się pogłoska, że Następcą tronu Wirtemberskiego zaślubi się z drugą córką Króla Bawarskiego, siostrą Wicekrólowej Włoskiej. Mowią także o zaślubieniu się Wielkiego Xcia Wirzburskiego z Królowną Saską.

Królewicz Wilhelm, drugi brat Króla Pruskiego, przejechał przez nasze miasto do Paryża.

Stojące w Erfurcie Francuzkie wojska opuściły to miasto.

Podług listów z Hamburga 3000 stojących tam Hiszpanów musieli nagle wyruszyć, lecz nie wiadomo dokąd, a stojący w Lubece odebrali rozkaz bycia w gotowości do drogi.

Maiemią, iż Senator Lucyan Bonaparte widzieć się będzie z Najjaśniejszym bratem swoim w Wenecji.

Przy zaczynającej się półroczney prenumeracie Gazety Krakowskiej, uprasza iey Redaktor, aby życzący ją nadal trzymać, raczyli się wcześniej do najbliższej siebie poczty zgłaszać. Cena iey zwyczajna.

GAZETY KRAKOWSKIE

WE SRODĘ JAKO 16 GRUDNIA 1897.

Z Kassel d. 24. Listopada.

P. Mayronell, Wielki Marszałek Króla Jmć Welfdzkiego przyjechał dziś do naszego miasta.

W tych dniach przybyła tu część legii Polskiej, która składa się z 4000 piechoty i 1000 jazdy, i stać ma załogą częścią w naszej stolicy, częścią w innych miastach królestwa Welfdzkiego. Jazda jest ubrana jak ułani.

Z Kolonii d. 23. Listopada.

Stoiący tu od niejakiego czasu Rosjanie, w liczbie około 2000 ludzi, opuścili miasto nasze i udali się do Moguncyi. Z karnośći północnych tych gości wszyscy tu byli kontenci. Przy odejściu okazali najwyższą radość, że powracają do swych siedlisk.

Od brzegów Menu d. 28. Listopada.

P. Cullincourt, wielki komiarszy i ambasador Cesarza Francuzów przy dworze Rosyjskim, przejechał wczoraj przez Frankfort

do Petersburga.

Korpus Marszałka Soult, który już był w drodze, odebrał, jak mówią, rozkaz, żeby się zatrzymał w miejscu, gdzie go rozkaz zastał.

Podług doniesień z Włoch wojska Francuzkie w Dalmacyi zostały powiększone 7 do 8000 ludzi. Mowią, iż są przeznaczone uprzedzić zamysł Anglików przeciw Morei.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 14 i 15 Grudnia 1897.

Korzec Pszenicy	- - -	zł. pol. 56 do 66.
- Żyta	- - -	44 - 48.
- Jęczmienia	- - -	30 - 36.
- Owsa	- - -	19 - 22.
- Grochu	- - -	48 - 56.
- Kafzy i aglaney	- - -	76 - 92.

W Wiedniu d. 28. Listopada.

Meca wynożąca pół korca naizęgo:

- Piznicy	- - -	zł. pol. 24 do 30.
- Żyta	- - -	16 - 19.
- Jęczmienia	- - -	16 - 18.
- Owsa	- - -	13 - 15.

DONIESIENIA.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej wiadomo czynią Panu Admowi Boczkowskiemu, którego miejsce mieszkanie nie jest wiadome: że matka jego Dorota z Handlow pierwszego małżeństwa Boczkowska, d. ugięgo Wyczatkowska umarła, i jego dziećmi z innymi dziećmi postanowiła, tudzież, że temu Panu Admowi Boczkowskiemu Adwokat Benkiewicz na zastępcę jest dodany; Onemu przeto zaleca się: ażeby w terminie prawem przepisany zgłosił prawa swoje do dziedzictwa tego; inaczey bowiem część dziedzic-

stwa, którą ustanowiony zastępca w imieniu jego z dobrodziejstwem prawa i inwentarza obeynie, tak długo w zarządzeniu sądownem zostawac będzie, aż on za zmarłego będzie mógł bydź ogłoszonym. W Krakowie dnia 10. Sierpnia 1807.

Pod niebytność Jego Excelencyi JW. Prezesa.
Bernard Dwernicki Kons. Appell. Trybunału.
F. Polberg.
Kannamiller.

Z Rady Ces. Krol. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego.
Makolski.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej wywają tym Edyktm Panią Franciszkę Gorzkowską (którey miejsce mieszkania nie jest wiadome) jako właścicielkę testamentową ś. p. M. ryanu Perkowski, ażeby deklaracją swoją względem obciążenia z dobrodziejstwem lub bez dobrodziejstwa prawa i inwentarza dziedzictwa po tej zmarłej pozostałego w przeciagu roku 1, niedzie 6 i dni 3, tutaj tym prawem podać; bo inaczej bez względu na iey prawo dziedzictwa, majątek ten innym sukcesorem, którzy się zaaktywowali, przyznany będzie. Czyni się iey oraz wiadome: że Adwokat H. Stawka na daną dzisiejszym zastępcą iey urzędowaym jest ustanowiony, któremu potrzebne informacye poddać będzie mogła. W Krakowie d. 12 Sierpnia 1807.

Pod niebytność Jego Excellencyi JW. Prezesa.
Bernard Dwernicki Kons. Appell. Trybunału.
Beck.
Scherauz.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakowskich.
Elsner.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa wszystkich do których nakazy niniejszym powołaniem uwiadomia; iż Franciszek Pieta dnia 5 miesiąca Maja roku 1798 tu w Krakowie w szpitalu S. Łazarza w kamienicy pod Nrem 221 stojącej mieszkający umarł, którzy przeto do dziedzictwa pozostałego po śmierci jego iakoweś prawo mieć niemają, a osobiwie bracia zmarłego iakoto Jan Baptista i Ludwik Pieta niniejszym n. pominają się ażeby oświadczenie swe: czyli dziedzictwo przerzuczone z dobrodziejstwem albo bez dobrodziejstwa prawa i inwentarza obciąć albo całkiem zrzec się chcą? w przeciagu 1 roku i 6 tygodni tutejszemu C. K. Magistratowi tym pewniey okazali i w tej mierze dokładnie wywiedli się, gdyż przeciwnie w oznaczonym czasie zgłaszającym i prawnie wywodzącym się, dziedzictwo przyznane i wydane będzie.

Gollmayer.
Krzyżanowski.
Lodziński.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.
Dnia 17 Paździer. 1807 roku.
Kowalski.

Z łrony Jurysdykcyi Dominik. Iney Dembnickiey niniejszym do publiczney wiadomości podać, iż na żądanie Pana Jana D. idowskiego licytacya domu drewnianego tu w Dembnikach pod Nrm. 8 sytuowanego, Michała i Doroty Kilicinskiach Matzonk. w własnego, do summy wraz z ogrodem do tego należącym, i 1524 zł. ryń. 30 kr. urzędownie oznaczonego, w drodze ex-ekucyi pozwolona jest. Kondycye sprzedarzy rzezonego domu są następujące: a) Każdy, który się do zalicytowania tego domu zgłosi, Vadium 150 zł. ryń. przed licytacyą złożyć będzie obowi. zanym, potym b) Licytant naywięcey dający całą summy z licytacyi wypada natychmiast złożyć będzie obowiązany, do której to summy Vadium wracowane zostanie, gdyż c) w przeciwnym razie na jego koszt licytacya domu na nowo przedsięwzięta, i nawet niżey ceny szacunkowey sprzedany zostanie, a coby do summy za tenże dom przez naywięcey dającego brakowało, ze złożonego przez niego Vadium ile wystarczy nagrodzone będzie, coby zaś nie dostawało z jego majątku poszukowane zostanie. Ponieważ do przedsięwzięcia licytacyi tego domu trzy termina, to jest Iszy 9go Stycznia, 2gi

6go Lutego, 3ci na dzień 5go Marca 1808 są wyznaczone. Zaczem wszystkich tych, którzyby sobie wzmiankowanego domu za gotowe zaraz pieniądze życzyli, zapraszają się na godzinę 10 rano, ażeby w dworze Dembnickim nad Wisłą stojącym stawili się.

W Dembnikach dnia 9 Grudnia 1807.

Jan Pacewicz, Justyc. Dominikalny.

Magistrat Miasta C. K. Lublina, niniejszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności do wiadomości podaje, iż na żądanie Kaźmierza Tymińskiego, sukco flora wieloletniego Jakuba Gierdingiera opiekuna i Andrzeja Koźyńskiego kuratora do spraw sukcesorow Tymińskich licytacyi domu z jatką tu w Lublinie pod Nrm. 77 sytuowanego sukcesorow Tymińskich własnego, podług dzieła detaxacyi przezkażdego w szczególności lub w czasie licytacyi przeyrzedć się mogącego sądownie oszacowanego, dnia 22 Grudnia 1807 roku i dnia 12. Stycznia 1808 o godzinie 10 z rana przedsięwzięta będzie w nietytu magistratu tuteyszego z tym dodatkiem, iż jeżeli dnia 22 Grudnia 1807 roku, jako na drugim terminie licytacyi podług szacunku sprzedany nie będzie, ten na trzecim terminie niżej ceny sprzedanym zostanie, gdzie więcejofiarujący, stosownie do Kod: Sąd: §. 436. długi na tym domu i j tce hypotekowane w szacunku ceny ofiarowanej przyjąć na siebie obowiązany będzie, chociażby wierzyciele przed umowionym zrzeczeniem się długu zapłacenia wzbraniałi się; dla tego wszyscy na tym domu i j tce hypotekowani dłużnicy na ten termin, ażeby szczególniego przypozwu nieoczekiwali wzywają się, stosownie do rozporządzenia pod dniem 22 Sierpnia 1797 dla tego wszyscy, którzyby na pomienionym terminie nie stanęli, ani przeciwko kupiającemu, albo ten dom z j tka przemyślającemu żadnego prawa mieć nie będą, lecz swoiey należitości z szacunku ceny ofiarowanej, albo z innego dłużnika majątku poszukiwać mają. Dan w Lublinie dnia 1 Grudnia 1807.

Poll.

Schweitzer.

Lewandowski.

Z Rady Magistratu C. K. wolnego Miasta Lublina.

Swiderski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Panu Wacławowi Tymińskiemu: że Pan Piotr Paweł Staszewski u Sądow tych — o umorzenie tranzakcyi, ku na i sprzedaży dóbr Kamieniec o powr. cenie sumy szacunkowey, i wynagrodzenie szkody w kwocie 4500 zł. ryń. 50 czer. zł. i 753 ryń. 20 kr. — załobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosit. — Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostaje, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajduje się, onemuż Wacławowi Tymińskiemu Adwokata tuteyszego Osławskiego, z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisany rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest 27 Stycznia 1808 roku sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w cześnie przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najsłuteczniejsze osądzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Lichoeki.

Kannamiller.

Z Ra y C. K. Sądow Szlacheckich Krakowsk: Galicyi Zachodniej.

W Krakowie dnia 9. Lstipada 1807.

Dawid Jendrzewicz.

Magistrat Miasta C. K. Kazimierza dolnego niniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż połowa domu wraz z placem i sadem pod Nrm. 220 na przedmieściu Gdańskim tu w Kazimierzu położonego Walentego Kolasieńskiego prawem przekonanego własny 258 zł. ryń. 30 kr. przez wsztuce biegłych podług tego jak wartość całego domu placu i sadu wynaleziona jest,

otworzona, na satysfakcyę kwoty 199 ryń. 7½ kr. Ignacemu Belczykowskiemu należącej, przez publiczną licytacyę najwyższej ceny ofiarowanej (wyjąwszy jednak Zjednow, którzy wedle Najwyższego dekretu nabywania Katolickich domow i gruntow wyłączeni są) sprzedany zostanie, a to pod następującemi warunkami:

1) Każdy do licytacji przystępujący 10tą część ceny szacunkowej jako zakład komisji licytacyjnej złożyć powinien.

2) Nabywca dający cenę z licytacji wynikłą w dniach 14 po otrzymaniu licytacji (pr. bu. a. rezolu. y. i. w takim jednk gatunku pieniędzy, w jakim insynuującym się do licytacji Kredytorem podług pierwszeństwa dowodnie przez nich okazanego należeć okaże się, tym pewniey do depozytu sądowego złożyć powinien zostaje, ile że inaczej, nie tylko zakład utraci i dekretu na własność nie otrzymałby, ale nadto na koszt i niebezpieczeństwo jego, nowa licytacya wyznaczona byłaby. — Tym przeto końcem trzy terminu do licytacji, a to jest pierwszy na 18 Grudnia r. b. drugi na 18 Stycznia. a trzeci na 18 Lutego w roku następującym 1808. każdy zaś termin na 9 godzinę z rana, a to z tym dodatkiem naznacza się, iż jeżeliby ani na pierwszym, ani na drugim terminie, bądź dla niedostatku licytantow, bądź dla niższej od szacunku ofiarowanej ceny ponieważona domu z placem i sadem połowa sprzedana nie została, na trzecim jako ostatnim terminie tenże dom z placem za cenę szacunkową, a podług okoliczności nawet niższej ceny szacunkowej pod wadycająni jednak niżey wyrażonemi sprzedana będzie. — Wreszcie wszyscy wierzyciele Wawentego Kolskiego na rzeczoney połowy domu, lub całą witym majątku onego, hipotekowani niniejszym stosownie do Wysokiego rozporządzenia ddtto 11 Września 1797 zarazem nawiadają się Edyktem, iż by nie czekając osobnego przypozwania na wyrażone wyżej terminu licytacji tutaj stawił się, i tak swoje pretensye, iako też porządek, iakim w księgach gruntowych int. bułowan są, oraz co i w jakim gatunku pieniędzy im należy dowodnie do protokołu licytacji przed licytacją i szcze wnieść, inaczej albowiem, ani do samego nabywcy, ani do rzeczoney domu, placu i sadu żadnego prawa mieć nie będą, ale tylko swoiey należności, albo z ceny licytacyjney, jeżeli takowa dla wszystkich wierzycieli wedle każdemu służącego prawa wystarczy, albo też na innym majątku dłużnika swego poszukiwać będą musieli. Datt. w Kazimierzu dolnym dnia 14 L. stopada 1807 roku.

J. Litwinski Prokonsul.
Głom Syndicus.

v. Kriegsztein Loco Assessori.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta dolnego Kazmierza.
Belczykowski Protok.

Magistrat C. K. Miasta wolnego Lublina niniejszym do publiczney podaie wiadomości, iż w mieście tuteyszym znalezione są koronki czyli petyneto, które gdy się wikt nie zgłuszal otawowane i za 24 ryń. 81 kr. 43 sprzedane zostały. Gdyby więc właściciel pomienionych koronek się wynalazł i dowodami okazał, iż takowe są jego własne, ma w tuteyszym magistracie miasta Lublina stanąć, a tak wylegitymowałszy się summa zanie zebrać odtrąciwszy expensa powrocona mu zostanie. Dan w Lublinie d. 30 9bris 1807.

F. Poll.
J. Lewandowski.
Krepski.

Z Rady Senatu C. K. Miasta Lublina.
Swiderski.

Magistrat C. K. Stolecznego Miasta Krakowa, końcem obmyślenia iakiegokolwiek zatrudnienia dla aresztantow tych, którzy za ciężkie przestępstwa policyjne na starym Ratuszu na karę roboczą wskazani są, wszystkich mieszkańców miasta niniejszem urzędowanie wwiadomia, aby każdy gdyby sobie do swoich robot, iako to: mycia podłóg, przegłzenia wełny, i t. d. pod przyzwolitym dozorem przełożonego aresztantow za mie-nem opłaceni 10 kr. od głowy użyć chciał, ma się w magistracie w Biorze Referenta Konsyliarza Pana Nikoledonu zgłosić.

Gollmayer.
Hirschburg.
de Nikoledon

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stolecznego Krakowa.
Dnia 3 Grudnia 1807 roku.
Gross sekr.